

Ik hou het kort

Terloopse observaties bij
aankomst en vertrek

Ik hou het kort

Luuk Oost

Luuk Oost

ISBN 9789464483765

Copyright: L. Oost januari 2022 1^e druk

Inhoud

Intro	9
2. Paadje	13
3. Landgoed Den Treek	14
4. Erich Kästner	15
5. Soesterberg.....	17
6. Doggerland	18
7. Spangen	19
8. AGOVV	20
9. Van Starckenborghkanaal	23
10. Schillerpark	26
11. Pharos Plan	27
12. Trierer Straße.....	28
13. Grellstraße	30
14. Onkel Toms Hütte	31
15. Clem Attlee	33
16. Triatlon.....	34
17. Hoe is het vandaag.....	35
18. The New York Mets.....	36
19. Heinrich Böll.....	38
20. Gregory Ashworth.....	39
21. Die Toten Hosen	40
22. Zeep	42
23. Dienst Landelijk Werk (zoekgeraakte verzuchtingen ene L.).....	44
23. Wenen	60
24. Apeldoorn	63
26. Erfurt.....	69
27. Gotha	72
28. Eisenach	74
29. Glasgow	78
30. Naarden	80
31. Richard Sennett	81
32. Over landschap en DLG.....	83
33. Gelukkigste gemeente	86
34. Vliegverkeer en de Echoput	89

35. Die Liebe krepert an der Geographie	92
36. LEGO	95
38. Martin Wagner.....	97
43. Het toilet als symbool van de klassenstrijd	106
44. Ernst Barlach en de zwevende engel	107
45. Trauernder Eltern in Köln.....	109
46. Trauerndes Elternpaar Vladslo.....	110
47. Weimar	112
Verantwoording.....	115

Aankomst en vertrek, de kwesties waar het bij mij altijd om draait. Wanneer je niet de beschikking hebt over een auto, zoals auteur dezes, vormt de timing van tussen aankomst en vertrek gelegen activiteiten, een intimiderende aangelegenheid. Altijd heb ik een plan nodig, maar ook een tweede, soms zelfs wel derde plan. De afhankelijkheden zijn groot. Zo moet ik bijvoorbeeld paraat hebben dat ik vanuit Noord Nederland ook nog via Deventer het midden van Nederland kan bereiken. Maar dat de overstap op station Zwolle dan noodlottig kort is in relatie tot de af te leggen afstand naar het overstapperron. Tevens is het geen sinecure met een weekend vrij abonnement van de NS in het weekend ook vrij te reizen. Juist in het weekend neemt ProRail voortvarend het Nederlandse spoornet onder handen. En zo zijn er vele obstakels te overwinnen. Ik probeer de tijd tussen aankomst en vertrek zo kort mogelijk te houden. Optimale controle en gereduceerde kans op gedoe. Het veiligst zou zijn om na aankomst in een plaats met kopstation direct dezelfde trein retour te nemen. Dat is wel erg simpel en voelt niet zo goed. Feit blijft wel dat ik over het algemeen weinig tijd inruim voor verblijf. Het motto is KORT. Dat bevordert het snel tot de kern komen. Weinig spijt van die benadering gehad. Zo verbleef ik nooit langer dan twee nachten achtereen in Berlijn. Deed ik de Documenta in Kassel met de trein en één overnachting. Dat houdt eigenlijk in dat vooral de randen van de dag beschikbaar zijn voor expedities. De namiddag of de vroege ochtend. Nimmer had ik de indruk dat een kort bezoek mij de essentie van een plek onthield. Integendeel. De zintuigen spanden zich in om scherp te zijn. Naast kort geloof ik erg in de kracht van de herhaling. Dat verveelt mij nooit. Anders gezegd, ik kom graag terug. Of ik reis er graag nog een keer of wat langs. Zoals over het mij nooit vervelende treintraject richting de Duitse deelstaat Thüringen. Valt er bij zo'n bliksembezoek een radertje uit, vertraging, fietsverhuur dicht, traag restaurant, dan heeft dat behoorlijke invloed op dat verblijf. Laten we zeggen, dat is nauwelijks voorgekomen. De drang naar een compact verblijf leidde, zo is mijn overtuiging, vooral tot een scherpe en gedetailleerde blik. En natuurlijk ontstond in krap 48 uur geen volledig beeld. En had een plek een meer afgerond en bezonken oordeel verdiend. Maar dat lukt niet altijd. Meer tijd, een langer verblijf, zijn geen

garanties voor een betere afloop, een dieper inzicht. En dat geldt zeker voor de werkplek van een fictieve en anonieme L. Want een werkplek is in zekere zin ook een plek. Daar kom je aan, ook daar vertrek je. Dat overkwam genoemde fictieve L. in een op losse feiten gebaseerde miniserie over de nimmer existierende Dienst Landelijk Werk. Uw auteur ruimde een hoekje in dit boekje in en nam een reeks ongefundeerde verzuchtingen van die L. over die werkplek op. Omdat het zo mislukte. Bij aankomst, maar ook bij vertrek. Gelijkenis met daadwerkelijk verdwenen rijksdiensten berust overigens op toeval en kwaadsprekerij. Het relatief lange verblijf van genoemde L. bij deze rijksdienst was ongetwijfeld debet aan de mislukking en het daarop volgende ontslag. Per dag dienstverband daalde de toegevoegde waarde. En zelfs, eerlijk gezegd, die waarde was vanaf dag één uiterst gering. Allemaal fictie hè? Maar als contramal van de korte intense onder tijdsdruk staande bezoeken aan steden, plekken enzovoort is het leerzaam wat hardop te fantaseren over een langere uitgestrekte periode van langzame mislukking en jammerlijk falen. De tijd als steeds groter wordende vijand. Zoiets dus. En zo ontstond ongeleid, ongestuurd, weinig bewust een collectie aan aardigheidjes over reis, plek, beweging, paadjes, wegen, zeep in de liefde, en ga maar door. Dus, til er niet te zwaar aan. Vermaak u er kort mee. Indachtig Hendrik VIII die tegen elk van zijn zes vrouwen opmerkte: 'ik hou het kort.'

